

tekertaksterne er det sikkert, at de findes intetsteds billigere end i Danmark. I Apotekerkommissionens Betænkning Side 27 oplyses dette. Vil man indvende, at det kun er efter dansk Beregning, kan jeg henvise til den norske Kommissions Betænkning, Side 82, hvor Komiteen giver Resultatet af dens Undersøgelser, der ere foretagne ganske paa samme Maade som her, ved, at man sendte en hel Masse Recepter til andre Lande, og saa fik Svar tilbage paa, hvad de kostede der. Derved kommer man til det Resultat, at Danmark er det billigste Land. Side 83 findes der Meddelelse fra et enkelt Komite-medlem, der en Del Aar efter selv har anstillet Undersøgelser; og fra norsk farmaceutisk Tidsskrift, der har gjort det samme, og de kom begge til samme Resultat med Hensyn til Prisbilligheden her. Hvad Sverige angaar, kommer det ikke saa lidt op, baade over Norge og Østerrig-Ungarn, saa først kom Sverige.

Naar man altsaa nu forlanger af mig, at jeg skal forelægge Forslag om Afskaffelse af de reelle Privilegier, maa jeg svare, at det kan jeg ikke. Jeg kan heller ikke indlade mig paa at stille Forslag om Indførelse af fri Apotekernæring. Jeg maa endelig holde paa, at naar man skal lovgive paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning, betegner det Lovforslag, som jeg har fremsat, og hvorom man nu vil afvise Forhandlingen, i Virkeligheden et betydeligt Fremskridt og vilde være et godt Grundlag for en fortsat Behandling. Naar man nu vedtager Dagsordenen, kan jeg ikke senere gøre mere, jeg kan ikke fremsætte noget nyt Forslag. Jeg kan ikke en Gang med nogen Nytte paa ny fremsætte det Forslag, som jeg nu en Gang har fremsat. Indtil videre maa vi altsaa finde os i, at al Lovgivning paa dette Omraade bliver hvilende. Medens jeg altsaa ikke er i Stand til at modtage den her stillede Dagsorden angaaende Apotekervæsenet, stillede det sig jo noget anderledes med den i Lørdags vedtagne Dagsorden angaaende Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad. Hvad den sidste angik, var der ikke noget principielt til Hinder for at efterkomme Tingets Ønske, saa vidt det overhovedet lod sig gøre. Jeg afgav derfor en Erklæring i Overensstemmelse hermed, uanset der i Betænkningen fandtes en Bemærkning, der gik ud paa at udtale, at „Loven om et overordnet Sundhedsraad vanskeligt vil kunne gennemføres uden en samtidig Ordning af vort offentlige Læge- og Apotekervæsen“, idet

jeg foreløbig følte mig beroliget ved den Maade, hvorpaa Dagsordenerne vare adskilte, og ved, at Ordføreren i Lørdags kun omtalte Dagsordenen angaaende det overordnede Sundhedsraad og Betænkningen desangaaende. Den ærede Ordfører har i Dag stillet sig akkurat paa samme Maade angaaende Dagsordenen vedrørende Apotekerveven. Der var imidlertid i Lørdags 2 Medlemmer, der udtalte sig om denne Sammenknytning som noget givet, og jeg maa derfor ønske at faa en Udtalelse fra den ærede Ordfører, om det virkelig er saaledes at forstaa, at der ikke kan lovgives om et overordnet Sundhedsraad i Forbindelse med en fuldstændig ny Ordning af vort Lægevæsen, uden at man samtidig tillige lovgiver om Apotekervæsenet, eller om Forholdet er dette, at jeg kan gaa ud fra, at disse 2 Dagsordener uanset Bemærkningen i Betænkningen ikke staa i nogen Forbindelse med hinanden, saa at den forskellige Stilling, som jeg maa indtage til dem, ikke kommer til at influere paa Udsigterne til Gennemførelse af lægelige Love. Er Forholdet det, at jeg kan gaa ud fra, at hvis der ad Aare af Justitsministeren maatte blive fremsat et Forslag, vedrørende Ordningen af de lægelige Forhold, medens der ikke fremkommer noget Forslag om Apotekervæsenet, det fremsatte Forslag da ikke alene vil blive behandlet, men ogsaa blive fremmet af Tinget, saaledes at der kan komme en Lov ud deraf, selv om der skal hengaa længere Tid, inden Lovforslag om Apotekervæsenet fremkommer?

Ordføreren (Busk): Nu har den ærede Minister jo i en Timestid behaget sig selv med at læse Apotekerkommissionens Betænkning op. For os ældre Medlemmer er det temmelig unyttigt, thi han kan være ganske rolig for, at vi alle have læst denne Betænkning. Naar jeg ikke kom dybt ind paa den, var det, fordi jeg mente, at den var en bekendt Sag, den kan jo ogsaa læses i Rigsdagstidenden. Det kunde aldrig falde mig ind, at vi skulde komme dybere ind paa denne Betænkning. Jeg er som Ordfører nødt til at gøre nogle enkelte Bemærkninger, skønt jeg ikke skal følge den ærede Minister i at gennemgaa Kommissionens Betænkning. Trods Ministerens Udtalelser er der dog nogle af de væsentligste Punkter, der staa uklare. Der er først og fremmest, hvad vi kunne kalde Kardinalspørgsmaalet, om virkelig disse reelle Apoteker have nogen juridisk Ret, det gik den ærede Minister fuldstændig